

Hız. Muhammed'i (s.a.v.) Tanıyalım

Hız. Muhammed'in Doğumu, Çocukluk ve Gençlik Yılları

Hız. Muhammed'in (s.a.v.) Peygamberlik Öncesi Hayatı

Hız. Muhammed (s.a.v.), hicri takvime göre rebiyülevvel ayının 12. gecesı pazartesi sabaha karşı doğdu. Bu tarih, miladi olarak 20 Nisan 571'e karşılık gelmektedir. Âmine, doğumdan sonra hemen kayınbabası Abdülmuttalıp'e haber göndererek torununun dünyaya geldiğini bildirdi. Abdülmuttalıp torununa Muhammed adını koydu ve onu kucağına alarak Kâbe'ye götürdü, Allah'a (c.c.) şükretti.

Bilgi

Muhammed, "Güzel huyları, üstünlük ve meziyetleri çok olan, çok övülen" anlamına gelmektedir.

Abdülmuttalıp, torununun doğumunun yedinci gününde Mekkelilere ziyafet verdi. Mekkeliler ona, ataları arasında Muhammed adında bir kimse bulunmadığını hatırlatıp torununa bu ismi vermesinin sebebini sordular. Abdülmuttalıp de "Onun gökte ve yerde övülmesini istedim." cevabını verdi.

Mekke'nin havası, çok sıcak olması sebebiyle bebeklerin sağlıklı büyümesine elverişli değildi. Bu sebeple şehirdeki aileler, yeni doğan bebeklerini göçebe kabilelere mensup sütannelere verirlerdi. Böylece çocuklarının, çölün temiz, sağlıklı havasında büyümelerini sağlamak isterlerdi. Ayrıca şehir dışındaki yerlerde büyüyen çocukların daha düzgün Arapça öğrenmesi mümkün oluyordu. Hız. Muhammed

(s.a.v.) de bu uygun olarak Halime adında bir sütanneye verildi. Hız. Muhammed, sütannesinin ailesi içinde çok sevildi, onlara mutluluk ve bereket getirdi.

Hz. Muhammed'i (s.a.v.) Tanıyalım

Daha önce geçim sıkıntısı yaşayan bu aile bolluk ve berekete kavuştu. Peygamberimiz (s.a.v.), dört yıl kadar sütannesinin yanında kaldı. Daha sonra Halime, Hz. Muhammed'i (s.a.v.) Mekke'ye getirerek ailesine teslim etti.

Âmine, Hz. Muhammed altı yaşındayken oğluyla beraber hem akrabalarını hem de eşi Abdullah'ın mezarını ziyaret etmek amacıyla Medine'ye gitti. Burada bir süre akrabalarının yanında kaldılar. Mekke'ye dönerken yolda Ebva denilen yerde hastalanan Âmine vefat etti. Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed'i (s.a.v.), dadısı Ümmü Eymen Mekke'ye getirerek Abdülmuttalip'e teslim etti. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) sekiz yaşındayken dedesi de vefat etti. Ancak ölmeden önce torununu Hz. Muhammed'in amcası Ebu Talip'e emanet etti. Hz. Muhammed 25 yaşında evlenene kadar Amcası Ebu Talip himayesinde kaldı.

0-4 yaş	Bu yaş aralığında Hz. Muhammed, Sütanesi Halime ile kaldı.
4-6 yaş	Bu yaş aralığında Hz. Muhammed, annesiyle birlikte kalmıştır. Medine ziyareti dönüşünde annesi Ebva'da vefat etmiştir.
6-8	Hız. Muhammed bu yaş aralığında dedesi Abdülmuttalip himayesinde büyümüştür. Dedesi vefat etmeden önce onu amcası Ebu Talip'e emanet etmiştir.
8-25	Evleninceye kadar Hz. Muhammed, ticaretle uğraşan amcasının yanında kalmış ve ondan ticaretin nasıl yapılacağına dair çok şey öğrenmiştir.

Okuma Parçası

Kâbe, yıllar içinde yağmur vb. sebeplerle hasar görmüş, duvarlarında çatlaklar meydana gelmiş hatta yıkılmaya yüz tutmuştu. Bu sebeple Mekkeliler toplanarak binayı yenilemeye karar verdiler.

H. Muhammed (s.a.v.), Kâbe'nin tamiri sırasında otuz beş yaşındaydı. Kâbe'nin duvarları, H. İbrahim tarafından yapıldığı söylenen temele kadar söküldü. Kureyş kabilesinin her bir kolunun inşa edeceği kısımlar kura ile belirlendi. Her kabile kendi payına düşen kısmı örmeye başladı. Araplarca kutsal sayılan ve çok önem verilen Hacerü'l- Esved adlı siyah taşın yerine konulması sıra gelince her kabile bu şerefin kendisine ait olmasını istedi ve bu durum aralarında anlaşmazlığa yol açtı. Ortaya çıkan anlaşmazlık neredeyse savaşa dönüşecekti.

Bu sırada, yaşlı bir Mekkelinin önerisiyle Kâbe'nin avlusundan ilk girecek kişinin hakem tayin edilmesine karar verildi. Bir süre sonra beklenen yerden H. Muhammed (s.a.v.) çıkageldi. Kureyşliler hep bir ağızdan "Bu, güvenilir (emin) bir kimsedir. Onun vereceği karara razıyız." dediler.

Sorun H. Muhammed'e (s.a.v.) anlatıldığında o, hemen bir örtü istedi, örtüyü yere serdi. Hacerü'l- Esved'i üzerine koydu. Her kabileden birer kişiye, örtünün kenarlarından tutmalarını söyledi. Böylece taşı, konulacağı yere kadar getirtti. Burada Hacerü'l- Esved'i kendi eliyle yerine yerleştirdi. Kureyşliler, H. Muhammed'in (s.a.v.), problemi bu şekilde çözmesinden son derece memnun oldular.

(İbn-i Hişam)

Hz. Muhammed'i (s.a.v.) Tanıyalım

Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed'in (s.a.v.) amcası Ebu Talip ticaretle uğraşüyor, bu amaçla zaman zaman çeşitli yerlere seyahat ediyordu. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) de bazen amcasıyla birlikte yolculuğa çıkıyordu. Böylece hem ticari hayat hakkında bilgi sahibi oluyor hem de değişik bölgeleri ve insanları tanıyordu.

Peygamberimiz (s.a.v.), ticaret hayatında güvenilirliği, dürüstlüğü ve başarısıyla dikkat çektik. Mekke'nin zengin kadınlarından Hz. Hatice'nin teklifiyle onun ticaret kervanlarını işletti. Daha sonra yirmi beş yaşındayken Hz. Hatice'yle evlendi. Bu evlilikten;

Kasım, Abdullah, Zeynep, Rukiye, Ümmügülsüm ve Fatıma adında altı çocukları dünyaya geldi. Hz. Peygamber'in (s.a.v.) Hz. Hatice'nin vefatından sonra evlendiği Mariye adlı eşinden de İbrahim adında bir oğlu daha dünyaya gelmiştir.

Hz. Muhammed'in (s.a.v.) Çocukluk ve Gençlik Yıllarındaki Erdemli Davranışları

Hz. Muhammed (s.a.v.), doğmadan önce babasını, altı yaşında da annesini kaybetmişti. Annesinin ve babasının ilgisinden, şefkatinden, vereceği eğitimden yoksun kalmıştı. Ancak o, hayatının her döneminde olduğu gibi hem çocukluğunda hem de gençliğinde ahlaklı ve erdemli bir yaşam sürmüştü. Hz. Muhammed (s.a.v.), gelecekte peygamber olarak gönderilecek, içinde yaşadığı toplumu ve tüm insanlığı iyiliklere, güzelliklere, erdemli davranışlara davet edecekti. Böyle bir insanın olumsuz davranışlara ve özelliklere sahip olması düşünülemezdi. Rabb'imiz (c.c.) onu bu kutlu göreve en güzel şekilde hazırlayacaktı.

H. Muhammed'i (s.a.v.) Tanıyalım

H. Muhammed (s.a.v.) çocukluğundan itibaren üstün ahlaka sahip bir insandı. O, bütün güzel özellikleri kendisinde toplamıştı. Vefakârdı, sevgi ve saygıya önem verirdi. Kendisini yetiştiren, üzerinde büyük emekleri olan aile bireylerini çok sever, onlara saygıda kusur etmezdi. Aile büyüklerini kıracak, üzecek söz ve davranışlardan özenle kaçınırdı. Onlara her zaman iyi davranır, güzel sözler söyleyerek aile büyüklerinin gönüllerini almaya çalışırdı.

H. Muhammed (s.a.v.) bir gün Medine'den Mekke'ye giderken Ebva'ya uğramıştı. Annesinin kabrini ziyaret etti. Ziyaret sırasında kabri eliyle düzeltti, üzüntüsünden ağladı. Peygamber Efendimizin (s.a.v.) ağladığını gören Müslümanlar da ağladılar. Bu sırada niçin ağladığını soranlara H. Muhammed, "Annemin bana olan şefkat ve merhametini hatırladım da ağladım.

H. Peygamber (s.a.v.) bir gün otururken sütanesi ve sütkardeşi geldiler. H. Peygamber (s.a.v.) hemen ayağa kalkarak omuzlarına örttüğü şalının bir ucunu sütanesinin altına serdi. H. Peygamber (s.a.v.), sütkardeşini de önüne oturttu.

H. Peygamber (s.a.v.), dadısı Ümmü Eymen'i (s.a.) de çok sever, ona saygılı davranırdı. Ona, "Sen benim ikinci annem sayılırsın." diyerek iltifat ederdi.

H. Muhammed (s.a.v.) hayatının diğer dönemlerinde olduğu gibi çocukluk ve gençlik yıllarında da hiçbir zaman kötülöklere yaklaşmadı. Ahlaka aykırı fiillerin işlendiği yerlerden hep uzak durdu. H. Muhammed (s.a.v.), kendisine vahiy gelmeden önce Arap Yarımadası'nda yaygın olan Yahudilik, Hristiyanlık ve Mecusilik gibi dinlerden hiçbirine inanmadı. Putlara tapan Mekkeli müşrikler arasında büyümesine ve yaşamasına rağmen putperestliğe de ilgi duymadı, putlara tapmadı. Putlar için kesilen kurbanların etinden yemedi. Müşriklerin âdetlerinden uzak durdu.

H.z. Muhammed'i (s.a.v.) Tanıyalım

Resulullah'ın (s.a.v.) ahlakı Kur'an'dı. O şahsı için kimseye kin tutmaz ve intikam almazdı. Ne kötü söz söyler ne de kimseye kötülük etmek isterdi. İnsanlara kaba ve kırıcı davranmazdı.

Ayet

Şüphesiz ki Sen (Ey Muhammed!) Yüce bir ahlak üzeresin.

(Kalem/4)

İslam'dan önce Arap kabileleri arasında çeşitli sebeplerle sık sık savaşlar meydana gelirdi. Bunlardan dördü, kan dökmenin yasak olduğu haram aylarda yapıldığı için "Ficar Savaşları" olarak adlandırılmıştır. Hz. Muhammed (s.a.v.) yirmi yaşındayken bu savaşlardan dördüncüsüne katılmış ancak aktif olarak savaşa katılmamıştır.

Mekke'de İslam'dan önce insanların can ve mal güvenliği yoktu. Güçlüler zayıfları ve kimsesizleri eziyor, özellikle şehre gelen yabancıların mallarına el koyuyorlardı. Bunun üzerine bir grup duyarlı insan bir araya gelerek Mekke'de haksızlıkların önüne geçmek, can ve mal güvenliğini sağlamak, iyilikte dayanışma içinde olmak amacıyla Hıfı'l-Fudûl adıyla bir topluluk oluşturdular ve aralarında bir anlaşma imzaladılar. Hz. Peygamber (s.a.v.) de bu topluluğun üyeleri arasında yer aldı ve çalışmalarına aktif olarak katıldı.

Hadis

"Sizden biriniz kötü bir iş görürse onu eliyle düzeltsin. Eğer buna gücü yetmezse diliyle düzeltsin. Buna da gücü yetmezse kalbiyle buğz etsin. (hoş karşılamasın)"

(Tirmizi)

Kıssadan Hisse

Hz. Muhammed (s.a.v.) ve Güvenilirliği

Allah, Peygamberimiz Hz. Muhammed'e (s.a.v.) insanları İslam'a davet etme görevini verince Hz. Peygamber (s.a.v.) Mekke'deki Safa Tepesi'ne çıkarak şöyle dedi:

– Ey Kureş topluluğu, size “Şu dağın eteğinde veya şu vadide düşman süvarisi var. Üzerinize baskın yapacak.” desem bana inanır mısınız?

Orada bulunanların hepsi bir ağızdan:

– Evet, inanırız, çünkü şimdiye kadar senden hiç yalan duymadık, sen yalan söylemezsin, dediler. O zaman Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

– O hâlde bilin ki Allah'tan başka ibadete layık tanrı yoktur. Ben de Allah'ın size ve bütün insanlara gönderdiği peygamberiyim...

(İbni Kesir)